

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobkyni : **I. A. Z.**, bytom Č. č. 389, zastúpená *JUDr. R. E.*, advokát, B. č. 2, L., proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky**, Dobrovičova č. 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2810/2006 zo dňa 20. marca 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. júla 2009, č. k. 1S 365/2006-35, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. júla 2009, č. k. 1S 365/2006-35, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške **60,44 €** do rúk právneho zástupcu žalobkyne JUDr. R. E. v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 2810/2006 zo dňa 20. marca 2006 a prvostupňové rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry Slovenskej republiky zo dňa 10. decembra 2005 č. 500/1707/12832/2005 podľa § 250j ods. 2 písm.e/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súd dospel k záveru, že v predmetnej veci správne orgány neposkytli žalobkyni dostatočný čas na to, aby sa mohla zúčastniť a uplatniť svoje prípadne námietky na spoločnom stretnutí organizovanom na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v L. dňa 10. novembra 2005. Podľa názoru prvostupňového súdu ide o takú vadu konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí. Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. krajský súd úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 427,52€, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobkyne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že obidve rozhodnutia správnych orgánov sa potvrdzujú ako vecne správne. Súčasne žiadal, aby odvolací súd zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania. Uviedol, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav veci v súlade so zásadou objektívnej pravdy. Bola zistená a stavená presná výmera pôdy v zmysle nariadenia Rady ES č. 796/2004 a na túto výmeru bola žalobkyni priznaná výška priamych platieb. Za irelevantné považuje žalovaný, že žalobkyňa sa nedostavila na spoločné stretnutie.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Správne orgány v jej veci nepostupovali v súlade s § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní a preto nemohli v súlade so zákonom vydať zákonné rozhodnutia. Navrhla, aby jej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. februára 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkoch zákonnosť rozhodnutí a postupu správnych orgánov.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutia a s postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné pre preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolačí súd preskúmal zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí v intenciách dôvodov podaného odvolania a dospel k záveru, že krajský súd pri preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí postupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil nasledované skutočnosti :

Na základe žiadosti žalobkyne Poľnohospodárska platobná agentúra so sídlom v Bratislave rozhodnutím zo dňa 10. decembra 2005, č. 500/1707/12832/2005 podľa § 6 ods. 1 písm.a/ a písm.n/ zákona č. 473/2003 Z.z. o Pôdohospodárskej platobnej agentúre, o podpore podnikania v pôdohospodárstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v zmysle Nariadenia Rady ES č. 1782/2003 z 29. septembra 2003 Ú.v. ESL 270, 21/10/2003 a ktorým zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (E HS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (E HS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 a Nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), ktorým sa menia a dopĺňajú a rušia niektoré nariadenia schválila

žalobkyni poskytnutie podpory na jednotnú platbu na plochu vo výške 167 146, 84 Sk a na podporu plodín na ornej pôde vo výške 198 968,03 Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie dňa 22. decembra 2005, v ktorom uviedla, že žiada, aby bola dodržaná ňou deklarovaná plocha vo výmere 124,16 ha, nakoľko je to výmera poľnohospodárskej pôdy, ktorú v skutočnosti využíva na intenzívnu rastlinnú výrobu. Stanovená plocha, ktorá jej bola priznaná vo výmere 109,73 ha nepredstavuje reálny stav vecí.

Žalovaný správny orgán – Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky, sekcia pôdohospodárskej politiky a rozpočtu rozhodnutím zo dňa 20. marca 2006, č. 2810/2006 nevyhovelo odvolaniu žalobkyne a prvostupňové rozhodnutie potvrdilo. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a dospel k záveru, že platobná agentúra pred vydaním rozhodnutia konala v zmysle správneho poriadku, že napadnuté rozhodnutie je v súlade s príslušnými nariadeniami ES, keďže boli uplatnené hodnoverné formy zisťovania výmery a to kontrolou na mieste a formou diaľkového prieskumu zeme. Týmito kontrolami sa zistili nezrovnalosti v evidencii, resp. vo výmere pôdy, riešenie ktorých nie je v kompetencii platobnej agentúry ale v kompetencii žiadateľa o podporu. Platobná agentúra zaznamenala zistenú plochu do počítačového systému IACS, ktorý stanovil nedeklaráciu plochy a postih žiadateľa podľa rozsahu nedeklarácie. Uplatnenie postihu vyplýva z legislatívy ES. Ďalej sú v administratívnom spise založené výsledky doplnkového konania ako aj vyjadrenie ku kontrole diaľkového prieskumu zeme žalobkyne zo dňa 25. novembra 2005.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S 365/2006-35 zo dňa 7. júla 2009 zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie podľa § 250j ods. 2 písm.e/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 427,52 € na účet právneho zástupcu žalobkyne, do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že „po preskúmaní administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že žalobkyni bola zaslaná správa zo dňa 4. novembra 2005 o uskutočnenej kontrole pozemkov prostredníctvom diaľkového prieskumu zeme a to prostredníctvom pošty. Zásielka bola uložená dňa 7. novembra 2005 na pošte. Keďže

žalobkyňa si predmetnú zásielku vyzdvihla až 22. novembra 2005, zásielka sa považovala za doručení dňa 10. novembra 2005. V tejto správe bola žalobkyňa poučená, že sa môže k nej vyjadriť do piatich pracovných dní odo dňa doručenia a zároveň bola poučená, že voči tejto správe môže podať námietky na spoločnom stretnutí na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v L. dňa 10. novembra 2005.

Predmetná zásielka sa považovala za doručení dňa 10. novembra 2005. Aj keby si žalobkyňa zásielku v odbernej lehote vyzdvihla, nemala dostatočný čas na to, aby sa mohla predmetného stretnutia zúčastniť, keďže sa stretnutie konalo dňa 10. novembra 2005. Súd má za to, že správny orgán v nedostatočnom predstihu oznámil žalobkyni pojednávanie, resp. mal toto stretnutie uskutočniť neskôr, aby bola záruka, že všetci účastníci dostanú včas jeho upovedomenie“.

S ohľadom na horeuvedené dospel prvostupňový súd k záveru, že správne orgány vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm.e/ O.s.p. obidve žalobou napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolačí súd zistil, že na konanie a rozhodovanie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu sa podľa zákona č. 473/2003 Z.z. v znení platnom v čase rozhodovania vzťahoval zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Táto skutočnosť je nesporná a aj žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán v rozhodnutiach citujú ustanovenia správneho poriadku podľa ktorých postupovali.

Podľa článku 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava), je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa článku 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

K atribútom právneho štátu patrí aj to, že právne vzťahy patriace do sféry základných práv a slobôd môže upravovať výlučne zákon. Medzi princípy právneho štátu sa spravidla zaraďujú: záruky základných práv a slobôd občanov, legitimita a legalita štátnej moci, suverenita ľudu, deľba moci, vzájomné brzdy a rovnovážnosť moci, zvrchovanosť ústavy a zákona a právna istota. Zmyslom a úlohou základných práv a slobôd je zabezpečenie

individuálnej slobody pred zásahmi zo strany štátnej moci. Základným prvkom právnej istoty je istota občana, že sa voči nemu bude zachovávať právo. Čiastkové princípy, ktoré právnú istotu konkretizujú, sú:

a/ konanie štátnych orgánov musí byť, v rámci istých hraníc, pre občana predvídateľné, a tým súčasne kalkulatiteľné,

b/ ďalšou požiadavkou je, aby zákony v právnom štáte boli pochopené dostatočne jasne, aby občanovi umožnili urobiť si aspoň predstavu o svojej právnej situácii. Zákonodarca by preto nemal používať neurčité právne pojmy, ani všeobecné klauzuly (predovšetkým v takých právnych odvetviach, ako je trestné či daňové právo),

c/ myšlienka právnej istoty je v zákonodarstve stelesnená vo forme jasnosti a prehľadnosti (transparentnosti) zákonov, v oblasti správy musí nevyhnutne nadobúdať formu ochrany dôvery,

d/ z myšlienky spätosti princípu právneho štátu s právnou istotou a ochranou dôvery vyplýva aj nevyhnutnosť zaujatia postoja k zákonom so spätnou pôsobnosťou (hranice zákazu retroaktivity: článok 50 ods. 6 ústavy).

Princíp vyjadrený v článku 2 ods. 2 sa nazýva princípu legality (zákonnosti). Legalita znamená, že určitá funkcia štátnej moci sa nadobúda a vykonáva právnym spôsobom, resp. v súlade s právom. V širšom význame legalitou štátnej moci rozumieme požiadavku striktného a bezvýnimočného výkonu moci na základe zákonov a ústavy (pozri aj Komentár k článku 1 a článku 2 Ústavy Slovenskej republiky – M. Čič a kol., 1997).

Správny poriadok v ustanovení § 3 zakotvuje základné zásady správneho konania v intenciách, v ktorých musia správne orgány konať a rozhodovať.

Ustanovení § 3 ods. 1 cit. zákona je zakotvená zásada zákonosti a v ods. 4 § 3 zásada materiálnej pravdy, ktorá je upravená aj v ďalších ustanoveniach a to § 32, § 46 a § 47 správneho poriadku.

Podľa § 33 ods. 1 cit. zákona účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke.

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie (§ 33 ods. 2).

Podľa konštantnej judikatúry správnych súdov prvostupňové ako aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok.

Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že správny orgán v nedostatočnom predstihu oznámil žalobkyni, že má možnosť zúčastniť sa na stretnutí na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v L. dňa 10. novembra 2005. Po preskúmaní administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že žalobkyni bola zaslaná správa zo dňa 4. novembra 2005 o uskutočnenej kontrole pozemkov prostredníctvom diaľkového prieskumu zeme a to prostredníctvom pošty. Zásielka bola uložená dňa 7. novembra 2005 na pošte. Keďže žalobkyňa si predmetnú zásielku vyzdvihla až 22. novembra 2005, zásielka sa považovala za doručenu dňa 10. novembra 2005.

Týmto postupom bolo porušené vyššie citované ustanovenie § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku a tým aj základné závady správneho konania – zásada legality – zákonnosti (§ 3 ods. 1) a zásada materiálnej pravdy (§ 3 ods. 4).

V podanom odvolaní sa žalobkyňa domáhala nového preskúmania reálneho stavu veci, ale žalovaný napriek chybám prvostupňového správneho konania na túto odvoláciu námietku žalobkyne nereagoval.

S ohľadom na horeuvedené dospel aj odvolací súd k záveru, že v prvostupňovom ako aj v druhostupňovom správnom konaní boli také vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť oboch žalobou napadnutých rozhodnutí.

Krajský súd preto rozhodol vecne správne, keď postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm.e/ O.s.p. žalobou napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalovaného vznesené v odvolaní nie sú opodstatnené, a preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1,2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 244 ods. 10 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 60,44€, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do rúk právneho zástupcu žalobkyne JUDr. R. E. v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

Ide o odmenu za 1 úkon právnej služby á 53,49 € a režijný paušál á 6,95 € v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátom za poskytovanie právnych služieb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Bratislave 18. februára 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská